

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

deel 20 - 25

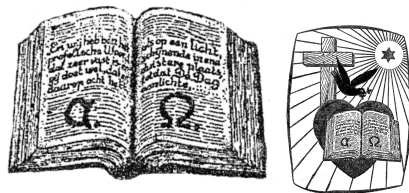
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”.** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doorringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Vorige keer hebben we gezien dat het volk tot God riep: **“Wij willen een koning, gelijk de andere volkeren”**. Samuël is daar zeer ontstemd over en roept tot God. Wat zegt God dan in **1 Samuël 8:7**. **“De Here zeide tot Samuël: Luister naar het volk, in alles wat zij tot u zeggen, want niet u hebben zij verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen koning over hen zijn zou zijn”**.

Dan stelt God, zoals zij wensen, een koning over hen aan, die net als de koningen der heidenen hard voor hen zal zijn en hoge belastingen van hen zal eisen.

Doch dan gaat God in Zijn genade en erbarmen Zich weer ontfermen en moet Samuël een andere koning aanstellen, want, zegt God: **“Ik heb David, de zoon van Isaï, gevonden, een man naar mijn hart, die al mijn bevelen zal volbrengen”**.

En u weet, die man naar Gods hart is David en daarom wordt Samuël naar vader Isaï gezonden, met de hoorn met de heilige zalfolie, om daarmee één van de zonen van Isaï (die God hem nog aanwijzen zal), tot koning te zalven. Dan laat Isaï weliswaar al zijn zonen komen, maar behalve de jongste, dat is David, want die moet bij de schapen blijven en trouwens die zou het toch wel niet zijn.

Het hele verhaal is opgetekend in **1 Sam. 16:6-13**. **“Toen zij binnenkwamen, en hij Eliab zag, dacht hij: Zeker staat hier voor de Here zijn gezalfde. Doch de Here zeide tot Samuël: Let niet op zijn voorkomen noch op zijn rijzige gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan. Toen riep Isaï Abinadab en liet hem aan Samuël voorbijgaan, maar hij zeide: Ook deze heeft de Here niet verkoren. Daarna liet Isaï Samma aan hem voorbijgaan, maar hij zeide: Ook deze heeft de Here niet verkoren. En Isaï liet zijn zeven zonen aan Samuël voorbijgaan, maar Samuël zeide tot Isaï: De Here heeft dezen niet verkoren.**

Hierop zeide Samuël tot Isaï: Zijn dit al de jongens? Deze antwoordde: De jongste ontbreekt nog; zie, hij weidt de schapen. Toen zeide Samuël tot Isaï: Laat hem halen, want wij zullen niet gaan aanzitten, voordat hij hier gekomen is. Daarop liet hij hem halen. Hij nu was rossig, ook had hij mooie ogen en een schoon voorkomen. Toen zeide de Here: Sta op, zalf hem, want deze is het. Samuël nam de oliehoorn en zalfde hem te midden van zijn broeders. Van die dag af greep de Geest des Heren David aan. Daarna stond Samuël op en ging naar Rama”.

Isaï dacht dat de jongste, de geringste, die de schapen weidt, die heb ik maar niet laten komen. Maar die was het nu juist. Dat wat gering is, is in God's ogen waardevol; dat wat klein is (maar getrouw) dat is waardevol. En die kleine David was getrouw over de kudde schapen waarover hij gezet was.

Och, dat is niet veel, zouden wij zeggen. Maar hij heeft gewaakt over die kudde en als er een leeuw of beer kwam, heeft hij zijn leven ingezet om het lam uit de klauwen van die beer of leeuw te halen. Ja, dat was nu een man naar God's hart.

God zegt als het ware: Als hij zo zijn schapen kan hoeden, dan kan hij ook Mijn schapen hoeden. En deze zoon laat Samuël dan halen, want die is het! Zo heeft Samuël nauwelijks de heilige zalfolie over David uitgegoten, of **“van die dag af greep de Geest des Heren David aan”**.

Ik ga nu niet verder op deze geschiedenissen in, maar zij zijn zo waardevol, mits we ze maar zien in het licht van de profetie.

Ik heb u de vorige keer reeds gezegd, dat uit David's zaad de Messias zou voortkomen, maar niet langs de geslachtslijn van de troonopvolgers uit Salomo, die uitmondde, bij Jozef de timmerman, die in feite dus recht op de troon had.

Maar u weet, dat God de opvolgingslijn via Salomo definitief afsloot voor de troon van David. En dan zegt God in **Jer. 22:30**. **“want geen van zijn nakomelingen zal ooit op Davids troon zitten en over Juda regeren”**.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Maar, die was er nog niet. Hoe moest God dat nu oplossen? Geen van de kinderen van Salomo via die geslachtslijn, zou na de zeer zware zonden van koningen na Salomo die over Israël regeerden en af hoereerden van God en de afgoden dienden, zou immers meer op de troon van David zitten.

Maar God heeft dat opgelost! De Messias zou uit een maagd geboren worden: **“Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren”**. En die maagd was Maria ook een nakomeling van David, maar niet via Salomo, maar via Nathan, een andere zoon van David, over wie de Schrift slechts weinig vermeldt.

Een man op de achtergrond dus. Welnu, diens nageslacht gaat God weer te voorschijn brengen in Maria, een stille vrome maagd, Godvrezend en voor zover 't het vlees aangaat, waardig om moeder te worden van de vleesgeworden Zoon van God, doordat Hij mens werd: **“Jezus, de Christus der Schriften”**.

Dat geslachtregister vinden we zo duidelijk staan in het evangelie van Lucas. Daarin komt weliswaar niet de naam van Maria voor, want het was toentertijd niet gebruikelijk (en gepast) om een vrouw rechtstreeks in een geslachtsregister te vermelden. Daarin staat namelijk wel de pleegvader van Maria. U ziet direct dat het Maria is, want de vader van Jozef heette anders dan de vader die daar vermeld wordt en dat is de pleegvader van Maria. **Luk.3:23-31. “En Hij, Jezus, was, toen Hij optrad, ongeveer dertig jaar, een zoon, naar men meende, van Jozef, de zoon van Eli, de zoon van Mattatta, de zoon van Natan, de zoon van David”**. En in **Matt. 1:16**. Staat de geslachtslijn van Jozef. **“Jakob verwekte Jozef, de man van Maria, uit wie Jezus geboren is, die Christus genoemd wordt”**.

Zo is de Heer toch uit het geslacht van David en beërfde Hij de troon. Nu volgt er nog een uiteenzetting, alhoewel er aangaande dit onderwerp wel drie uiteenzettingen te geven zijn.

Het geschiedde in die dagen, dat Israël zo afvallig werd, dat eerst het tien stammen rijk weggevoerd werd en God daarna ook een eind moest maken aan het twee stammen rijk: Juda en Benjamin. Zij hadden namelijk het sabbatsjaar niet gehouden, omdat dat, in hun ogen, te nadelig was. God had gezegd in **Lev. 25:3-4. “Zes jaar zult gij uw akker bezaaien en zes jaar zult gij uw wijngaard snoeien, en de opbrengst daarvan inzamelen, maar in het zevende jaar zal het land een volkomen sabbat hebben, een sabbat voor de Here: uw akker zult gij niet bezaaien en uw wijngaard niet snoeien”**.

Dat is een wonderbare heenwijzing vanuit de wet naar de komende 1000 jaar, want de aarde is moe en uitgeput, hoor. De mens heeft er wat moois van gemaakt. Doch als de Heer Jezus komt met Zijn “grote sabbat”, dat is het 1000-jarig rijk, zal de aarde vruchtbaar worden.

De woestijn zal bloeien als een roos, er zal viermaal per jaar een oogst zijn, de zaaier zal de maaier in de weg lopen en al de woestijnen in Israël zullen als een geweldig paradijs zijn, vanwege hun weelderige plantengroei. Doch thans is het nog zo, dat Israël zijn God en Schepper heeft verworpen en dat God hen verwierp. Toentertijd ging Israël opnieuw voor straf 70 jaren in ballingschap en wel naar Babylonië, het grote Babylonische rijk onder Nebukadnezar.

Uitgaande van het feit dat een sabbatsjaar eens in de zeven jaar voorkwam, wil 70 jaar dus zeggen: 10 sabbatsjaren en gedurende die tijd moesten zij in ballingschap in het Babylonische rijk blijven. Maar toen die 70 jaar om waren, wat gebeurde er toen? Toen ging God hen weer terug brengen naar het beloofde land, onder Nehemia en Ezra. Dat was de tweede keer.

Eerst moest echter weer de maat der zonde vol zijn. Maar welke zonde dit keer? De zonde van Babylon. Als Daniël weet, dat de zeventig jaren van de ballingschap om zijn, gaat hij God bidden of Hij Zijn belofte nu inlost en het volk weer terug brengt.

In die dagen hield Belsassar, de goddeloze koning van Babel, een drinkgelag met zijn machthebbers, gemalinen en bijvrouwen en onder invloed van de wijn, durfde hij zover te gaan (daarmee de maat van de zonden volmakend), dat hij de heilige vaten uit de Tempel van God liet halen om daar de wijn uit te drinken.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Doch toen verscheen er een hand op de wand van het koninklijk paleis. **Dan 5:25.** *“Dit is het schrift, dat geschreven is: Mene, mene, tekel ufarsin”, op de muur schreef. (“gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden. God heeft uw koningschap geteld en er een einde aan gemaakt”)* En diezelfde nacht werd Babylon door de Perzen ingenomen en werd Belsassar vermoord. **Dan. 5:30.**

We gaan terug naar de Gemeente, die de kurk is, waarop de wereld thans drijft. Weer moet de maat der zonde vol zijn. We zijn thans aan het einde gekomen en het heeft al bijna 2000 jaar geduurd. (2020 + 5 – 33= 1992)

Dat de maat der zonde thans opnieuw vrijwel vol is, zien we aan de snel toenemende ongerechtigheid, boosheid en wetteloosheid en dat niet alleen van de individuele mensen, maar ook van de regeringen zelf, in alles wat zij durven te zeggen, te doen, toe te laten en te beslissen.

Denkt u eens aan hetgeen zelfs predikanten vanaf hun preekstoel durven te zeggen! Volgens sommigen van hen (waaronder zelfs hoogleraren) zouden we zo gauw mogelijk de Heer Jezus, als Gods Zoon en de maagdelijke geboorte uit Maria uit de Bijbel moeten wegdoen. Zelfs zegt een enkele, God bestaat niet, het is een schepping van het menselijk denken. Maar wat verbeelden zij zich wel?

Ook zij maken de maat der zonde vol, maar en dat is het punt, voordat de maat vol is en het gericht Gods komt, zal de Gemeente van de Heer Jezus worden opgenomen. Realiseert u zich, hoe dicht we daar bij zijn?

Met betrekking tot dit punt willen we zowel uit het Oude Testament als uit het Nieuwe Testament enige Schriftplaatsen opslaan. We gaan eerst naar **Daniël 8**. Daarin beschrijft Daniël het gezicht van de ram en de bok. Uit de macht, die is uitgebeeld door die bok, komt tenslotte dat laatste wereldrijk te voorschijn, doch daar ga ik nu niet verder op in.

Wel wil ik u daarin nog laten zien, hoe ook daar aangegeven wordt dat de maat eerst vol moet zijn. In **Daniël 8: 23** lezen we: *“En in het laatst van hun koningschap, als de boosdoeners de maat hebben volgemaakt, zal er een koning opstaan, hard van aangezicht en bedreven in listen”.*

Dat is de antichrist, het beest dat uit de afgrond opkomt. Letterlijk staat er in de grondtekst: *“zal er een koning opkomen”*. En dat is ook zo, want in **Openbaring** staat, dat het beest opkomt uit de afgrond. Maar dat gebeurt pas als de boosdoeners de maat vol hebben gemaakt.

Een andere vertaling zegt: *“als de overtreders”, “als de wettelozen de overhand nemen”*. U weet zelf, dat deze wereld ondanks alles nog voort bestaat en dat de regeringen die er nu zijn, nog kunnen voortgaan met regeren. Maar weet u ook waardoor dat kan? Omdat de Gemeente van de Heer Jezus hier nog is en dat is de kurk waarop de wereld nog drijft.

Hebt u daar wel eens over nagedacht? De echte Gemeente des Heren, dat is de biddende Gemeente (bestaande uit Christenen, die de Heer Jezus werkelijk toebehoren en in hun hart Hij woning heeft gemaakt door de Heilige Geest), is de kurk waarop deze wereld nog drijft. Maar wat gebeurt er, zodra die kurk is weggenomen? Dan gaat de wereld regelrecht naar de afgrond.

De bevestiging van deze volgorde vinden we ook in de Profetische rede van de Heer Jezus in **Matth.24**. Nadat de Heer Jezus verteld had, dat er van de Tempel geen steen op de andere gelaten zou worden, die niet zou worden weggebroken, kwamen Zijn discipelen alleen tot Hem op de Olijfberg (want Hij hield deze rede niet voor anderen, d.w.z. de onbekeerden, de ongelovigen, de ongehoorzamen, maar alleen voor Zijn eigen discipelen) en zij vroegen Hem **Matt. 24:3.** *“Toen Hij op de Olijfberg gezeten was, kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld”?*

Zij vragen dus niet naar de opname van de Gemeente, denkt u daaraan; dat kenden zij nog niet, want dat kwam pas openbaar na de Pinksterdag. Zij denken hier nog zuiver Joods, aan het Koninkrijk.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Dan zegt de Heer Jezus in vers 4-7: **“En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden. Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust; want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet. Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn”.**

U ziet dat allemaal voor uw ogen gebeuren, want er is momenteel haast geen land ter wereld of er zijn onlusten, oproeren, omwentelingen, enz. enz.. In **Lucas 21** heb ik eens bijgeschreven, wat de grondtekst voor deze woorden eigenlijk allemaal aan betekenissen geeft. Het lijkt mij nuttig, dit aan u door te geven. In **Luc. 21:9** staan de woorden: **“En wanneer gij hoort van oorlogen en onlusten, laat u niet beangstigen”.**

En dan staan er in de grondtekst behalve de woorden: **“oorlogen en onlusten”** nog de navolgende woorden: **“opstanden, wanordelijkheden, ongeregelde heden en rellen”**. Nu, kijkt u maar naar al hetgeen er ook nu, in onze tijd, reeds in de wereld gebeurt en wat zou u zeggen van de huidige sport evenementen?

Men zegt, dat die de verbroedering van de volkeren zouden bevorderen. Maar wat doen de supporters? Treinen en bussen vernielen, ruiten ingooien, auto's in brand steken, voorbijgangers molesteren, enz. enz.. Een mooie wijze van verbroederen en daar zullen we nog meer van gaan meemaken.

We gaan nu weer terug naar **Matt. 24:7**. **“Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn”.**

Zijn er hongersnoden? Ja, op vele plaatsen in de wereld tegelijk dreigen miljoenen van de honger om te komen. **“Doch dit alles is het begin der weeën”.** (letterlijk: **“geboorte weeën”**)

We maken de eerste weeën nog wel mee, maar de daarop volgende niet meer. Die geboorteweëën slaan namelijk niet op de Gemeente, want wij zijn reeds wedergeboren, maar op het Joodse volk, dat komt in de Grote Verdrukking en op de volkeren, om die nog tot gehoorzaamheid te brengen en dat zal de Heer doen door gericht.

Als God gaat richten, wil dat niet zeggen: alles ombrengen, maar diegenen die nog te bereiken zijn, met harde hand tot omkeer te brengen. Vandaag de dag worden kinderen op de scholen grondig bedorven, want zij mogen alles van de meester en de meester is vaak zelf nog een kwajongen.

Er is dus geen tucht meer. Vele mensen, ook gelovigen, kennen het begrip “tucht” als slaan en straffen. Daarom menen zij, dat tucht en tuchtiging schadelijk zijn voor de vorming en ontplooiing van een kind. Het tegendeel is echter het geval.

Een kind is van nature niet geneigd te gehoorzamen, zich te voegen en zich te laten opvoeden en vormen en evenmin om slechte karakter eigenschappen bij zichzelf te erkennen en na te laten. Wanneer men een kind geheel vrij laat en overlaat aan zijn eigen, nog ongeremde wil, verlangens en nog minieme inzichten, wordt het niet gevormd en kan het niet tot ontplooiing komen.

Tucht en vorming, maar ook onderwijzing dienen in liefde, redelijkheid en naar beste weten en kunnen te geschieden, waarin slechte eigenschappen beteugeld worden, de goede eigenschappen gestimuleerd, het verstand, de rede en de gaven ontwikkeld en kennis en bekwaamheid bijgebracht.

Voor Christelijke ouders en opvoeders is het wezenlijkste daarin: het onderwijzen en opvoeden in de vreze des Heren. Onze ouders hebben ons voor luttele dagen en naar beste weten getuchtigd en we hebben het ondergaan en zagen tegen hen op. **Hebr. 12:9**. **“Voorts, de tuchtiging van onze vaders naar het vlees hebben wij ondergaan en wij zagen tegen hen op; zullen wij ons dan niet nog veel meer onderwerpen aan de Vader der geesten, en leven”?**

Maar God de Heer is zoveel wijzer en liefdevoller! In datzelfde **Hebr. 12** lezen we, dat Hij alleen diegene tuchtigt (in gestrengheid vormt en opvoedt), die Hij lief heeft. (**vers 6**) en dat Hij dit doet tot ons nut, opdat we deel verkrijgen aan Zijn heiligheid. (**vers 10**).

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Maar wat zijn de gevolgen, als de mensheid deze tucht en tuchtiging verwerpt? Dingen, die we in onze dagen hand over hand zien toenemen, maar die in **2 Tim. 3** omschreven worden als kenmerken van de zware tijden, die in de laatste dagen zullen komen. **2 Tim. 3:1-4**. *“Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God”.*

In Zijn rede over de laatste dingen **Matth. 24:12** formuleert de Heer Jezus het als volgt: *“En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen”.*

Nu wil ik u nog wijzen op het opmerkelijke feit, dat de Heer met betrekking tot al het voorafgaande opmerkte **Matt. 24:6b**. *“maar het einde is het nog niet”* en in **vers 8**: *“Doch dat alles is het begin der weeën”.*

Wanneer de Heer tenslotte in **vers 14** het kenmerk van de werkelijke komst van het einde noemt, laat Hij aan dat kenmerk eerst nog een waarschuwing en aansporing vooraf gaan, **vers 13**: *“Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden”.* En dan volgt **vers 14**: *“En dit evangelie van het koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn”.*

God heeft *“het licht der genade”* sinds het kruis op Golgotha en de opstanding van de Heer Jezus bijna 2000 jaar laten schijnen en wel door middel van de prediking van het Evangelie. Wanneer nu in bovenstaande uitspraak van de Heer Jezus sprake is van prediking van het Evangelie in de gehele wereld, denkt u misschien, dat alle volkeren het nog niet gehoord hebben, maar dan zeg ik u: Jazeker wel, al zou het alleen al zijn door radio, TV en Internet het Evangelie elke dag, elk uur duidelijk en te horen, te lezen en te zien is.

Maar wanneer dat alles ontoereikend mocht zijn, wat gaat God dan doen? Wat moet **Jesaja** reeds profeteren? Dat God dan verlossing brengt door gericht. Dat geeft ook het hoofdstuk dat we nu lezen, te weten: verlossing door gericht.

Jesaja 26:1-2. *“Te dien dage zal in het land Juda dit lied gezongen worden: Wij hebben een sterke stad; Hij stelt heil tot muren en voorwal. Opent de poorten, opdat een rechtvaardig volk binnenga, dat zijn trouw bewaart”.* En dan **vers 4-5**. *“Vertrouwt op de Here voor immer, want de Here Here is een eeuwige rots. Want Hij heeft de bewoners der hoogte, der ontoegankelijke veste neergeworpen, Hij vernedert haar, vernedert haar tot de grond toe, doet haar tot in het stof neerstorten”.*

Wie zijn dat *“de bewoners der hoogte”*? Dat zijn satan en zijn boze geesten, die deze wereld beïnvloeden. Als de Gemeente opgenomen is, dan wordt, zoals u leest in **Openb. 12**, satan onder onze voeten vertreden en op de aarde geworpen, en al zijn engelen met hem.

Dan breekt er een weliswaar korte, maar vreselijke tijd op deze aarde aan: de tijd van de Grote Verdrukking. **Jes. 26:5b-9**. *“Hij vernedert haar, vernedert haar tot de grond toe, doet haar tot in het stof neerstorten. Voeten zullen haar vertreden: de voeten der ellendigen, de treden der geringen. Het pad des rechtvaardigen is effen; Gij baant voor de rechtvaardige een effen spoor. Ook in de weg uwer gerichten hebben wij U verwacht, o Here; naar uw naam en naar uw gedachtenis ging ons zielsverlangen uit. Van ganser harte verlang ik naar U in de nacht, ja, uit het diepst van mijn gemoed zoek ik U; want wanneer uw gerichten op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid”.*

God heeft de *“geringen”* lief, houdt dat vast. Zij die van deze wereld (*“kosmos”*) zijn, leren uit de genade en Evangelie prediking geen gerechtigheid. Maar als God gaat richten, ja, dan leren zij pas gerechtigheid.

Tot zover, volgende keer gaan we verder.
De Heer Zegene u, Amen.